

účelem zákazu zvláštních výhod jest zabrániti, aby se rozhodování o vyrovnání nedělo pod jejich vlivem a na úkor věřitelů jimi neobdařených, krátce řečeno, aby zamezeny byly pletichy při vyrovnání, zejména kupování hlasů. Posuzuje-li se věc s tohoto právního hlediska, není pochybnosti, že výše dotčenou stěžejní zásadu vyrovnacího řízení chráněnou předpisem § 47 vyr. ř. porušil nejen žalobce, když učinil svůj souhlas s vyrovnáním žalovaného závislým na sjednání kupní smlouvy, aby si tak zajistil žalovaného jako budoucího zákazníka a tím i hmotné výhody, jež očekával ze sjednaného obchodu (zmenšení újmy vzešlé mu z vyrovnání žalovaného), nýbrž i žalovaný, aby si zajistil přijetí vyrovnání na úkor věřitelů hlasujících proti vyrovnání. Takové úmluvy stíhá předpis § 47 vyr. ř. sankcí neplatnosti.

Čís. 15207.

Střetly-li se dědické přihlášky vzdálenějších příbuzných zůstavitelových s dědickými přihláškami jeho bližších příbuzných, jest na pořad práva odkázati příbuzné vzdálenější.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 366/36.)

P o z ů s t a l o s t n í s o u d poukázal v pozůstalostním řízení po Marii H. podle § 126 nesp. pat. z dědiců, již se vesměs přihlásili k pozůstalosti ze zákona, na pořad práva vzdálenější příbuzné. R e k u r s n í s o u d potvrdil toto usnesení prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle čl. V č. 1 zák. č. 251/34 Sb. z. a n. jest nezákonné jen takové opatření nebo usnesení, které se přičií jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo nebo mělo býti na případ použito. Když tedy v souzeném případě oba nižší soudy poukázaly na pořad práva vzdálenější příbuzné, jejichž dědické přihlášky se střetly s dědickými přihláškami osob, jimž svědčí pravděpodobnější nárok na dědictví jako bližším příbuzným zůstavitelovým, není napadené usnesení nezákonné, neboť odpovídá § 126 nesp. pat. (srovn. rozh. 10209 Sb. n. s.). Rekursní důvod nezákonnosti nelze opodstatňovati vývody, jimiž má býti vyvrácen skutkový předpoklad, že František S. a Josefa H. jsou bližšími příbuznými, pokud se týče, že vůbec nejsou příbuznými oprávněnými děditi po zůstavitelce Marii H., neboť to jest právě sporná otázka, kterou podle §§ 125, 126 nesp. pat. nelze rozřešiti v řízení nesporném, nýbrž jedině pořadem práva. Při výsledku podle § 126 nesp. pat. nelze tudíž probíratí okolností, z nichž bezdůvodnost kolidujících nároků dědických druhých dědiců k dědictví se přihlásivších vyplývá, by se neprejudikovalo konečnému nálezu ve sporu dědickém, jenž teprve před jiným soudem

rozvinouti se má. Právě proto se praví, že nesporný soudce rozhodne *prima facie cognitione* o tom, kdo z dědiců se přihlásivších zaujme ve sporu o dědictví, jenž teprve započítí má, obtížnější úlohu žalobcovu a komu se přikáže výhodnější role žalovaného. Nižší soudy proto nepochybily, když se nezabývaly věcí s těch hledisek, která stěžovatelé zdůrazňují.

Čís. 15208.

Exekuci k vymožení nároku, by dlužník zaplatil peněžitou pohledávku osobě třetí, jest vésti dle § 353 ex. ř.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 441/36.)

Rozsudkem byl dlužník uznán povinným zaplatiti za vymáhající věřitelku bernímu úřadu určitou částku. Tuto částku dlužník nezaplatil a navrhla proto vymáhající věřitelka na základě uvedeného rozsudku, by jí byla povolena k vydobytí této pohledávky exekuce zabavením živnosti tesařské a stavitelské a její propachtování nucenou dražbou, jakož i exekuce zabavením různých pohledávek. Prvý soud povolil exekuci podle návrhu. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

V návrhu sice vymáhající věřitelka žádá exekuce, aby bylo vymoženo zaplacení daňových nedoplatků povinnou stranou bernímu úřadu, avšak schází v něm návrh, aby vymáhající strana byla soudem zmocněna, by vykonala toto placení na náklad strany povinné, dále aby povinnému bylo uloženo, aby napřed zaplatil náklady, které tím vzniknou, do určité lhůty pod exekucí a aby tyto náklady byly soudem prozatím určeny. Exekuce k dobytí této zálohy musí býti zvlášť navržena a povolena, jak plyne z § 353, odst. 2, poslední věty ex. ř. (Viz poznámka 2 k exekučnímu vzorci čís. 326/186.) V exekučním návrhu se však ihned žádá povolení různých prostředků exekučních v dlužníkovu jmění. Je tedy exekuční návrh stylisován tak, jakoby šlo o vydobytí peněžitě pohledávky příslušející přímo straně vymáhající proti povinnému a nikoliv o exekuci, aby něco bylo vykonáno.

Čís. 15209.

V otázce, zda jest podle § 261, odst. 6 c. ř. s. postoupení námítky proti mimosoudní výpovědi příslušnému soudu, jest dovolací rekurs proti změňujícímu usnesení rekursního soudu přípustný.

Námítky podané proti mimosoudní výpovědi u nepříslušného soudu nelze postoupiti příslušnému soudu podle § 261, odst. 6 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 451/36.)